

han ikke ønsker reklamer for bogen i fjernsynet, fordi det kan opfattes som politisk reklame. Det er en almindelig etisk kodeks, og det virker stødende, at det ikke sker.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil godt svare på det sidste først. Jeg har ingen idé om, hvorvidt der har været nogen dialog mellem landets statsminister og forlaget, men min umiddelbare vurdering er, at det tror jeg ikke. Det er jo forlaget selv, der vurderer, hvilke bøger det vil markedsføre.

Fru Marianne Jelved har selv tidligere udsendt en ganske interessant bog, som jeg også har læst. Den var også meget interessant og gjorde mig meget rig på nogle erfaringer om en af oppositionens dygtige ledende skikkelser, og hvis man vil udsende reklame for den, er man da velkommen til det. Det synes jeg da ville være glimrende, for så kan de tanker, den radikale leder har, blive eksponeret over for os alle sammen.

Jeg må opfatte det sådan, at forlaget selv kan bestemme, hvad det vil reklamere for, og det vil jeg selvfølgelig ikke blande mig i. Hvad landets statsminister har af holdninger, må han selvfølgelig selv afgøre som person, men vi vil ikke som regering blande os i, hvad et forlag udsender af reklamer.

Med hensyn til spørgsmålet om økonomiske interesser og fagforeninger og arbejdsgivere er det jo ret godt defineret i bemærkningerne. Arbejdsgivere og fagforeninger og også forskellige virksomheder er sammensluttet i organisationer, men økonomiske interessegrupper er ikke sammensluttet i en organisation.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Nu handler det jo meget om, når vi lovgiver, at vi forklarer og begrundes som politikere og ministre, så folk, der ikke arbejder på Christiansborg, har en chance for at følge med i, hvad det er, vi lovgiver om, og derfor synes jeg, det ville være interessant, hvis ministeren ville uddybe, hvad forskellen er mellem økonomiske interesseorganisationer på den ene side og arbejdsgiverorganisationer og fagbevægelsen på den anden side. Kan ministeren give eksempler på økonomiske interesseorganisationer, som ikke er tilsluttet arbejdsgiverforeninger eller fagbevægelsen?

Med hensyn til det andet tema er jeg fuldstændig enig med ministeren i, som jeg også indledte med at sige, at selvfølgelig skal man ikke forbyde et forlag at lave reklamer. Men der er jo ikke nogen, hverken forlag eller andre, som har fuldstændig fri råderet over, hvordan de bruger en person i deres reklamer, og man kan jo godt selv have indflydelse som den, der bliver anvendt i en reklame.

Jeg er ikke, og det er Det Radikale Venstre heller ikke, tilhænger af, at vi skal lovgive om altting her i samfundet, men vi må påtage os et ansvar og gøre rede for, hvordan vores holdninger er, og der skal være sammenhæng mellem ord og handlinger, hvis der skal være integritet og troværdighed om en person. Det gælder, uanset om det er statsministeren eller et almindeligt folketingsmedlem eller alle andre, og derfor er mit indlæg en appel om, at man udøver en vis selvdisciplin, fordi det virker stødende, når vi behandler et forbud mod politiske reklamer, at man bliver brugt på den måde, som statsministeren er blevet brugt i en fjernsynsreklame.

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg deler fuldstændig den radikale leders sympatiske holdning, altså at det ikke handler om at lovgive om mest muligt. Derfor har vi også skrevet i lovforslagets bemærkninger, at der er forbud mod politiske reklamer fra politiske partier, arbejdsgiverorganisationer, fagbevægelsen, religiøse bevægelser osv., og som den radikale leder også vil vide fra sin tid som økonomiminister, er det nøje defineret, at der tænkes på en sammenslutning af virksomheder, som er organiseret i en arbejdsgiverorganisation.

Vi vil nemlig ikke – og det troede jeg egentlig også var den radikale holdning – lovgive unødigt ud fra alle mulige teoretiske eksempler. Vi vil ikke lovgive imod, at man via en indsamling reklamerer for et eller andet, for det er et eksempel på ytringsfrihed. Lige så vel som man kan reklamere i aviser, skal man selvfølgelig også have lov til at gøre det på tv, og derfor vil vi ikke udforme lovteksten og bemærkningerne ud fra alle mulige teoretiske eksempler. Vi har sagt, hvad man ikke må, og fordi vi er imod politiske reklamer, må der altså ikke reklameres for politiske partier, arbejdsgiverorganisationer osv.

Til det sidste vil jeg lige skynde mig at sige, at vi ikke vil tage moralsk stilling i regeringen; det må være op til den enkelte person. Jeg hørte